

Vrany riekli

Lunatic Gods

Stačil prešibaný okamih,
aby jedného napadlo nemysliteľné,
že stať sa Bohom na zemi
je jednoduché a uskutočniteľné.

Dotkol sa jazykom pekla,
nič viacej nechcel zažiť,
cez sliny žhavého dekla,
v neresti začal si bažiť.

Krdeľ vrán vzlietol,
mŕtvou hláskou riekol:
Nadíde hlodavá spása
dráma vražd, no krása!

Krátery pobitých ľudí,
obrovské jazerá bez rýb,
vetry, čo neznajú krídla,
len jediný muž a bez chýb?

Ten Zlý však nebol sirotou...
Blaho pozemskej krutosti
nezabudlo ani na neho,
a tak mu duchovia zoslali brata.

Precítil výdychom nebo
nemajúc vyššieho cieľa,
praskalo srdce jeho
milujúc nepriateľa.

Údolie spás hrietlo,
láskou síz vyriekol:
Je čas spanilej čarovnej vône,
zavládne pokoj tíšivej tône
- zavládne pokoj v nás.

Ani ten čistý nezostal čistý...
Blaho pozemskej krutosti
totiž nezabudlo ani na neho.
A tak zabil čistý zlosyna,
zamordoval Ábel Kaina.
Čin ale vykonal s láskou,
tak ako mu to hlas
poručil.